

velse, idet Forsvarsminister Krabbe vilde fremme Arbejderne ved Fløjforterne to Aar tidligere end efter den oprindelig lagte Plan.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Remonterne er jeg ogsaa i det Tilfælde at være i Overensstemmelse med min Forgænger, Forsvarsminister Krabbe. Han skrev til Finanslovkommissionen, det findes Pag. 24 i Bilagene til Kommissionsbetænkningens IV Bind — jeg skal med Formandens Tilladelse oplæse det —, følgende: „Remontedepotet er oprettet for at fremme Hjemmeremonteringen, da det ikke har været muligt her i Landet at tilvejebringe Heste, egnede for Rytteriet, medmindre de købes i 3-Aars Alderen. De 3-Aars Remonter kunne ikke opstaldes ved Afdelingerne, da disse hverken have Staldrum til dem eller ere i Stand til at drage Omsorg for deres Udvikling i det første, for Remontedressuren ret vanskelige Aar. Et Remontedepot vil derfor ikke kunne undværes“. Saaledes mente det radikale Ministerium. Det undrer mig derfor, at de Radikale nu ville stemme for et Forslag, der gaar ud paa, at man pludselig skal nedlægge Remontedepotet. Det kan man ikke gøre med eet Slag. Man har ikke Plads ved de øvrige Afdelinger og ikke Stalde til Hestene og til de Forberedelser, der skulle gøres, hvis man skal gaa til Nedlæggelse af Remontedepotet i Kolding. Jeg har imidlertid det Spørgsmaal under Overvejelse, hvorvidt det fremdeles er forsvarligt eller ikke at opretholde Depotet, men jeg er endnu af den Opfattelse, at det ikke vil være rigtigt at nedlægge det, thi det er Meningen derigennem at fremme Hjemmeavlingen og Hjemmeremonteringen, og dersom man nedlægger det, vil det efter min Mening kræve, at man i højere Grad gaar til Indkøb i Udlandet, end det hidtil har været Tilfældet. Men jeg skal gøre mig al mulig Umage for i Fremtiden som hidtil at indkøbe her i Landet de Heste, som virkelig egne sig til Hærens Brug. Men kan man ikke faa de dertil egnede Heste, maa man købe dem i Udlandet. Det forekommer mig at være noget smaalt, naar jeg ved, at der her i Danmark aarlig indføres ca. 16,000 Heste, saa at gøre saa megen Ophævelse, fordi man indfører ca. 150 af disse 16,000 til Hæren. Det forekommer mig mærkeligt, at der skal gøres en saadan Ravage med Hensyn til disse Indkøb. De Heste, der ere brugelige og kunne faas her, skulle blive købte her, men kan der ikke faas brugelige Heste her, maa man tage de 100 eller 150, hvor mange eller

hvor faa det nu er, fra Udlandet. Det forekommer mig, som sagt, ikke, at der er Anledning til saa stor Ophævelse derover. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) forespurgte, om Ministeren billigede, hvad der stod i et Blad om Planer, der have været udarbejdede i Krigsministeriet, skal jeg sige, at jeg kender ikke disse Planer, saa de maa ikke være rigtige, men der staar saa tidt noget i Bladene, der ikke er rigtigt, hvad jeg selvfølgelig beklager. Jeg kan imidlertid ikke rette alle de Fejltagelser, der forekomme. Jeg skal kun oplyse det ærede Medlem om, at fra min Side vil der ikke blive foretaget noget af det, som det ærede Medlem refererede efter et Citat af det tidligere nævnte Blad. Remontedepotet i Kolding har ogsaa jeg set ligesom det ærede Medlem, der en Gang i Sommer havde set dette Depot. Efter mit Skøn ledes det paa en meget forstandig og forsvarlig Maade, baade i økonomisk Henseende og med Hensyn til den foreløbige Dressur, som Remonterne faa ved at opstaldes i dette Depot.

Det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen) henvendte sig til mig angaaende Spørgsmaalet om Mellemværendet mellem Krigsministeriet og Bønderne paa Amager. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) var ogsaa inde paa dette Spørgsmaal. Naar jeg faar Svar paa min Skrivelse til alle de vedkommende Lodsejere, skal jeg forhandle med Finansudvalget for om muligt inden tredie Behandling at komme til en Ordning af dette Forhold. Amagerbønderne have kun een Vej at gaa, og det er at sagsøge Krigsministeriet for Erstatning af de 21,000 Kr., som de forlange, hvilket Forlangendes Berettigelse de imidlertid ikke kunne dokumentere ved nogen som helst Taksation over den Skade, de have lidt ved de fra Militæretats Side paa Amager foretagne Skydninger. Militæretaten anvender den allerstørste Omhu og Forsigtighed, og Skydningen foregaar kun paa Tider, hvor den er mindst generende for vedkommende Lodsejere. Men at betale dem af Statskassen 21,000 Kr. eller der omkring, uden at de kunne dokumentere nogen som helst Ret dertil, anser jeg mig hverken for beføjet eller berettiget til. Spørgsmaalet skal blive nærmere overvejet med Finansudvalget. Det, det gælder om, er at blive enig om at slaa fast en Betaling, der skal ydes aarlig til vedkommende Lodsejere baade af de bebyggede og de ubebyggede Arealer.